

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. v právní věci žalobce **HP Premium s.r.o.**, se sídlem Fučíkova 132, Hlubočky, zastoupeného Mgr. Ing. Petrem Konečným, advokátem se sídlem v Olomouci, Na Střelnici 39, P.O. box 2, proti žalovanému **Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem v Praze 4 – Michli, Budějovická 7, o přezkoumání rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc ze dne 16.11.2011 č.j. 7437-3/2011-130100-21, ve věci pokuty za správní delikt,

t a k t o :

I. Žaloba **se z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí Celního ředitelství Olomouc (jehož působnost přešla s účinností od 1.1.2013 podle zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, v platném znění na Generální ředitelství cel – dále jen žalovaný) ze dne 16.11.2011 č.j. 7437-3/2011-130100-21, jímž bylo změněno rozhodnutí Celního úřadu Olomouc ze dne 27.9.2011 č.j. 6766-9/2011-136100-021. Správní orgán 1. stupně uložil žalobci pokutu za správní delikt podle ust. § 19 odst. 3 písm. a) zákona č. 676/2004 Sb., o povinném značení lihu a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o povinném značení lihu) v částce 10.000 Kč a žalovaný změnil výši pokuty na 120.000 Kč.

V podané žalobě žalobce namítl tyto žalobní body:

- 1) Při fyzické kontrole byly všechny zajištěné lihoviny řádně označeny kontrolní páskou a u žádného balení nebylo viditelné poškození této pásky. Nejedná se proto o neznačený líh.
- 2) Provedený důkaz, kdy pomocí elektrického vysoušeče vlasů bylo učiněno odstranění kontrolní pásky, byl dle § 51 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, v platném znění (dále jen správní řád) proveden v rozporu s právními předpisy. Průběh důkazu nebyl řádně zaznamenán přesto, že bylo účastníky požadováno, aby byla zaznamenána teplota vzduchu, síla vzduchu a přesná doba foukání. Provedený důkaz je absolutně nepřezkoumatelný.
- 3) Z provedeného důkazu nelze dovodit ani to, že lepidlo použité na lepení kontrolní pásky nesplňuje náležitosti § 4 odst. 2 vyhlášky č. 149/2006 Sb., kterou se provádí zákon č. 676/2004 Sb., o povinném značení lihu a o změně zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění zákona č. 545/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen prováděcí vyhláška), které stanoví, že nesmí dojít k odlepení kontrolní pásky bez jejího porušení, a to ani vlivem povětrnostních nebo jiných vnějších vlivů. Provedený důkaz nelze podle žalobce považovat za působení povětrnostních nebo jiných vnějších vlivů. Žalobce má oproti žalovanému za to, že odstranění pásky za použití jakéhokoliv nástroje či přístroje není možno považovat za lehce odstranitelné. Zákon rovněž nestanoví, jak moc má být páska při odstranění porušena, ani zda k porušení pásky musí dojít z líce či z rubu. Žalobce dále s odkazem na ust. § 4 odst. 3 prováděcí vyhlášky namítl, že zákonodárce nepředpokládal, že kontrolní pásky musí vydržet jakoukoliv manipulaci a i při použití sebekvalitnějšího lepidla je páska odstranitelná. Žalovaný argumentoval, že smyslem pokusu bylo objasnit, zda použité lepidlo odolá vnějšímu vlivu – mírně zvýšené teplotě. Podle žalobce není jasný závěr, že se jednalo o mírně zvýšenou teplotu, když teplota z ničeho nevyplývá a nebyla zaznamenána. Není možné porovnat, zda je teplota srovnatelná s obvyklými klimatickými a povětrnostními podmínkami či nikoliv. K argumentaci žalovaného, že pokus měl simulovat

např. situaci, kdy lihoviny jsou ponechány za sklem automobilu za letního dne, žalobce namítl, že v takové situaci dochází jen k působení tepla a nikoliv k současnému působení vzduchového proudu.

- 4) Žalovaný zvýšil uloženou sankci s odůvodněním, že žalobce nesplnil zákonnou povinnost značení lihu u velkého množství spotřebitelských balení různých lihovin. Tento závěr nemá oporu v provedeném dokazování a nevyplývá ani z rozhodnutí celního úřadu. Z odůvodnění správního orgánu I. stupně je zřejmé, že všechna balení zajištěných lihovin byla kontrolní páskou označena. V průběhu kontroly bylo zjištěno, že u pěti kusů lihoviny Tuzemák, tři kusů lihoviny Vodka a jednoho kusu lihoviny Moravská švestka lze pásku odstranit. Závěr žalovaného, že žalobce propustil do volného oběhu celkem 862,75 l nezaščených lihovin, nemá oporu v provedeném dokazování. Ve vztahu k ostatním zajištěným lihovinám dokazování nebylo provedeno.

Žalovaný ve vyjádření uvedl, že tvrzení žalobce o řádném označení všech lihovin kontrolní páskou není pravdivé, neboť přinejmenším v případě balení lihu s označením Tuzemák 5 ks, Vodka 3 ks a Moravská švestka 1 ks byla na hrdle pod uzávěrem odstraněna část kontrolní pásky již v době, kdy došlo k zajištění zboží. Žalovaný odkázal na fotodokumentaci a videozáznamy pořízené dne 8.2.2011, které jsou součástí správního spisu. Rovněž námitka žalobce, že účastníky řízení bylo požadováno, aby byla zaznamenána teplota vzduchu, síla vzduchu a doba foukání, je nepravdivá, neboť v protokolu o ústním jednání ze dne 3.8.2011 žádná námitka účastníků není uvedena, když obě zúčastněné osoby stvrdily svým podpisem, že nemají námitky k obsahu protokolu. S důvody, pro které považuje provedení důkazu snadné odstranitelnosti kontrolních pásek pomocí elektrického vysoušeče vlasů v rozporu s právními předpisy, se žalovaný již vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť shodná byla i odvolací námitka. Dále žalovaný uvedl, že je obecně známou skutečností, že elektrický vysoušeč vlasů může vyvinout jen takové teploty, kterými nepoškodí vlasy a nezpůsobí popáleniny na lidské pokožce. Žalovaný neví, z jakého důvodu by mělo současným působením zvýšené teploty a proudu vzduchu dojít ke znásobení vlivů oproti běžným podmínkám. Proudění vzduchu způsobuje postupné ochlazování proudícího vzduchu vlivem okolního prostředí. Z provedeného důkazu je zřejmé, že kdokoli může za pomoci běžně dostupného nástroje (vysoušeč vlasů) nebo vystavením spotřebitelského balení lihu zvýšené teplotě odstranit kontrolní pásky bez zjevného poškození a opětovně tyto kontrolní pásky použít k uzavření téhož nebo podobného spotřebitelského balení. Žalovaný trvá na svém výkladu ust. § 6 odst. 1 zákona o povinném značení lihu, že poškození kontrolní pásky musí být natolik zjevné, aby nemohlo dojít k jejímu opětovnému použití. Mírné poškození pásky z rubové strany, které nebude po opětovném přilepení viditelné, není dostačujícím k naplnění zákonné podmínky. Spotřebitelské balení lihu značené kontrolní páskou přilepenou takovým způsobem, jaký byl použit v posuzovaném případě, žalovaný považuje za spotřebitelské balení označené kontrolní páskou, kterou lze lehce odstranit ve smyslu definice uvedené v ust. § 2 písm. s) bodu 5 zákona o povinném značení lihu. Žalovaný v této souvislosti poukázal také na protokol o ústním jednání a na videozáznam, které jsou obsahem správního spisu. Tvrzení žalobce, že ve vztahu k ostatním zajištěným lihovinám nebylo provedeno dokazování snadné odstranitelnosti kontrolní pásky, považuje žalovaný za účelové, když předmětem dokazování bylo zjištění vlastností použitého lepidla v kombinaci s kontrolní páskou a použitým obalem spotřebitelského balení. Žalovaný považuje za nevhodné a nadbytečné provádění dokazování u každého ze zajištěných spotřebitelských balení lihu zvlášť, když je postačující provést je u náhodně vybraných kusů. Přítomnost lepidla stejného druhu byla zjištěna na všech spotřebitelských baleních lihu a žalobce tuto skutečnost v řízení nijak nerozporoval. Žalovaný uvedl, že nesplnění povinnosti značení lihu u

velkého množství spotřebitelských balení nebylo jediným důvodem pro zvýšení sankce, když žalobce byl již v minulosti trestán za správní delikt stejné skutkové podstaty. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.

V reakci na vyjádření žalovaného založil žalobce do spisu videozáznam pořízený žalobcem dne 3.8.2011 k tomu, že žalobcem bylo požadováno, aby byla zaznamenána teplota vzduchu, síla vzduchu a délka foukání.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění – dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že Celní ředitelství Olomouc provedlo dne 8.2.2011 kontrolu podle § 16 odst. 1 zákona o povinném značení lihu, a to kontrolu zboží nacházejícího se ve osobním vozidle žalobce, které řídil Miroslav Klösel. Kontrolou bylo zjištěno, že se ve vozidle nacházejí lihoviny Moravská švestka 40 %, balení 5,95 l v celkovém množství 5 ks, Vodka 40 %, balení 5,95 l v celkovém množství 80 ks a Tuzemák 40 %, balení 5,95 l v celkovém množství 60 ks. Dle protokolu o kontrole kontrolní pásky, kterými byly kontrolované lihoviny označeny, nesly stopy opakovaného použití a na kanystrech byly nalepeny tak, že při otevření kanystru nedošlo k jejich znehodnocení. Kontrolované lihoviny byly zajištěny a uskladněny v příručním skladu č. 400 Celního ředitelství Olomouc. Téhož dne byla věc předána Celnímu úřadu Olomouc (dále jen správní orgán I. stupně) pro porušení zákona o povinném značení lihu. Dne 4.5.2011 správní orgán I. stupně vydal oznámení o zahájení řízení o správním deliktu. Dle protokolu č.j. 67666-7/2011-136100-021 ze dne 3.8.2011 se jednání zúčastnil jednatel žalobce P. H. a dále právní zástupkyně další (jiné) právnické osoby. U tohoto ústního jednání proveden důkaz ověření, zda lze kontrolní pásku umístěnou na zajištěných lihovinách bez jejího porušení lehce odstranit, a to za použití nástroje elektrického vysoušeče vlasů. Protokol je podepsán všemi účastníky ústního jednání, žádné námítky k obsahu protokolu ani k předmětu řízení nebyly vzneseny. Součástí správního spisu je také CD. Disk obsahuje dvě složky příloh, v nichž jsou videonahrávky zajištěného zboží ze dne 8.2.2011 a jeho fotografie z téhož dne a dále videozáznam o průběhu pokusu odstraňování kontrolní pásky za působení proudu vzduchu z elektrického vysoušeče vlasů a fotografie použitého přístroje (vysoušeče vlasů). Z videozáznamu ze dne 3.8.2011 je patrné, že jednatel žalobce nevznášel žádné námítky či dotazy k vysoušeči použitému při pokusu. Dne 27.9.2011 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, že žalobce naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 19 odst. 4 písm. b) zákona o povinném značení lihu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 10.000,- Kč. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím žalovaného.

Podle ust. § 19 odst. 3 písm. a) zákona o povinném značení lihu, držitel se dopustí správního deliktu tím, že umístí kontrolní pásku na spotřebitelském balení v rozporu s § 6.

Podle § 6 odst. 1, 2 zákona o povinném značení lihu, kontrolní páska musí být umístěna na spotřebitelském balení lihu tak, aby při otevření spotřebitelského balení lihu došlo k přetržení nebo poškození této pásky. Způsob umístění kontrolní pásky na spotřebitelském balení stanoví prováděcí právní předpis.

Podle ust. § 2 písm. s) bod 5 zákona o povinném značení lihu se pro účely tohoto zákona rozumí neznačeným lihem líh ve spotřebitelském balení značeném kontrolní páskou, kterou lze bez jejího porušení lehce odstranit.

Podle ust. § 4 odst. 2 prováděcí vyhlášky lepidlo použité k nalepení kontrolní pásky na spotřebitelské balení lihu musí mít takové vlastnosti, aby nedošlo k odlepení kontrolní pásky bez jejího porušení, a to ani vlivem povětrnostních nebo jiných vnějších vlivů.

První žalobní námitku, že se nejedná o neznačený líh, jestliže při provedené kontrole byly všechny zajištěné lihoviny řádně označeny kontrolní páskou a u žádného balení nebylo viditelné její poškození, krajský soud důvodnou neshledal. Zákon o povinném značení lihu totiž umožňuje, aby i líh ve spotřebitelském balení označený kontrolní páskou byl považován za neznačený líh, jestliže se jedná o kontrolní pásku, kterou lze bez jejího porušení lehce odstranit (§ 2 písm. s) bod 5 zákona o povinném značení lihu). Prokázání snadného odstranění kontrolní pásky ze zajištěných spotřebitelských balení lihu bylo v posuzované věci předmětem postupu správního orgánu I. stupně (důkaz provedený dne 3.8.2011). Z pohledu citované právní úpravy, jakož i s ohledem na postup celního orgánu, je tvrzení žalobce, že spotřebitelská balení zajištěného lihu byla označena kontrolní páskou, zcela irrelevantní. Z fotografií umístěných na CD, které je součástí správního spisu, navíc vyplývá, že některá spotřebitelská balení lihu byla již ke dne 8.2.2011, tj. v rámci prvotní kontroly, opatřena porušenou (z větší části odlepenou) kontrolní páskou.

Další žalobní námitku krajský soud rovněž důvodnou neshledal. Žalobce v ní tvrdí, že důkaz odstranění kontrolní pásky snadným způsobem prováděný pomocí elektrického vysoušeče vlasů byl proveden v rozporu s právními předpisy, aniž by však upřesnil, které právní předpisy má na mysli a jakým způsobem byly porušeny. Tvrzení žalobce, že průběh důkazu nebyl řádně zaznamenán, ač to bylo účastníky požadováno, nemá oporu v obsahu protokolu ze dne 3.8.2011 č.j. 67666-7/2011-136100-021, který byl o tomto procesním úkonu sepsán, když z něj nevyplývá, že by byly vzneseny jakékoliv námitky proti prováděnému pokusu. Naopak protokol o průběhu tohoto procesního úkonu byl bez připomínek zúčastněnými osobami podepsán. Krajský soud se nedomnívá, že absence záznamu o teplotě vzduchu, síle vzduchu a přesné době foukání by způsobovala nezákonnost či nepřezkoumatelnost provedeného důkazu. O průběhu důkazu byla kromě protokolu ze dne 3.8.2011 pořízena také videonahrávka, která je součástí správního spisu, z jejíž délky vyplývá doba průběhu důkazu. Z videonahrávky je patrné, že se jednatel žalobce účastnil dokazování, aniž by vznesl námitky (pouze si pořizoval svou nahrávku mobilním telefonem), pracovník

správního orgánu přitom informoval přítomné o značce vysoušeče a jeho příkonu. Intenzita a teplota proudícího vzduchu z použitého přístroje je pak dovoditelná z jeho technických parametrů, které jsou zachyceny na fotografii přístroje, která je rovněž součástí správního spisu (fotografie na CD). Krajský soud proto nepovažuje provedený důkaz za absolutně nepřezkoumatelný, jak namítá žalobce. Naopak, má za to, že jde o důkaz, jehož vypovídací hodnota odpovídá závěru správních orgánů, že použité kontrolní pásky bylo možno bez jejich porušení lehce odstranit. Vzhledem k tomu, že průběh pokusu je zdokumentován na nahrávce, která je součástí správního spisu, neprováděl soud jako nadbytečný důkaz videonahrávkou pořízenou při tomtéž pokusu jednatelem žalobce.

Ani třetí žalobní námitka nebyla krajským soudem shledána důvodnou. Žalobce namítl, že prováděný důkaz nelze považovat za působení povětrnostních nebo jiných vnějších vlivů ve smyslu ust. § 4 odst. 2 prováděcí vyhlášky. Krajský soud se s jeho názorem neztotožňuje, když má za to, že působení proudu teplého vzduchu na lepicí pásku vedoucího následně k jejímu odlepení bez viditelného poškození, jak je prokázáno obsahem videonahrávky založené ve správním spise, lze zahrnout pod pojem „jiné vnější vlivy“ ve smyslu ust. § 4 odst. 2 prováděcí vyhlášky. Žalobcovo tvrzení, že, je-li k účelu odstranění pásky použit jakýkoliv nástroj či přístroj, nelze to považovat lehce odstranitelný způsob odlepení pásky, nemá oporu v žádném zákonném ustanovení. Krajský soud má za to, že z povahy věci nelze použití běžně dostupných nástrojů či přístrojů vyloučit v případech, kdy tyto mají většinou záměrně sloužit k odstranění kontrolní pásky bez jejího poškození. Tento závěr není vyloučen ani ust. § 4 odst. 3 prováděcí vyhlášky, které zmiňuje žalobce, neboť dodatečné odstraňování zbytků pásky u vratných obalů svědčí o tom, že právní úprava počítá s poškozením pásky při otevírání spotřebitelských balení tak, aby část pásky na hrdle obalu zůstávala a nikoliv, aby se páska odlepila celá.

Ani čtvrtou žalobní námitku nepovažuje krajský soud za důvodnou. Jak vyplývá již z odůvodnění napadeného rozhodnutí, žalovaný při zvýšení sankce nevycházel pouze z množství spotřebitelských balení lihovin, ale přihlédl také jako k přitěžující okolnosti k tomu, že tento delikt nebyl prvním deliktem, jehož se žalobce dopustil – žalobce byl již v minulosti trestán za správní delikt umístění kontrolní pásky v rozporu s § 6 zákona o povinném značení lihu. Za delikt, jehož se žalobce dopustil, lze přitom v souladu s § 19 odst. 4 písm. b) citovaného zákona uložit pokutu až do výše 1.000.000 Kč.

Jelikož krajský soud neshledal žádnou žalobní námitku důvodnou, žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti s tímto řízením nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 21. listopadu 2013

JUDr. Monika Javorová

předsedkyně senátu